

Groen!Plus, Sergeant De Bruynestraat 78-82, 1070 Brussel

driemaandelijks tijdschrift groen!plus - jaargang 2 - nummer 6 - juni 2010

GROEN!
PLUS

EDITORIAAL

Voortijdig zijn ze er weer. En ook opnieuw hebben een aantal van onze groene senioren zich kandidaat gesteld. Veel van onze gedreven senioren zijn én creatief, én kennis- én ervaringsdeskundige. Als je in het stembokje staat vergeet dan ook onze vrouwelijke kandidaten niet die in het mannelijk Groen!landschap zich staande moeten houden. En nog een doordenkertje . Wist je dat op alle kandidaten stemmen resulteert in stemmen voor de lijsttrekker ?

10 jaar Antwerpse groene senioren

ZATERDAG 24 APRIL 10 UUR: EEN BONTE VERZAMELING VAN GROENE SENIOREN WORDT GESIGNALEERD IN DE BUURT VAN BERCHEM-STATION. VERONTRUSTE BUURTBEWONERS WORDEN GERUSTGESTELD DOOR DE ANTWERPSE POLITIE: ER IS SLECHTS EEN VREEDZAME BEZETTING VAN HET BERCHEMSE RUBENSHUIS.

De voorzitter van de Antwerpse Groene Senioren (AGS), Karel Laurent, schetste in zijn welkomstwoord het gamma aan activiteiten van AGS gedurende die 10 jaar. Dat werd nog eens 'in de picture' gezet door Hugo Van Dienderen met een verrassende power-point presentatie.

Bert Weyts kreeg de taak om stichters en opeenvolgende voorzitters in de bloemetjes te zetten. Hij deed dat poëtisch met een gedicht van Remco Campert.

Jan Van Es vertegenwoordigde de stichters waaronder Marjet Van Puymbroeck. Zij kon, jammer genoeg, niet aanwezig zijn wegens gezondheidsproblemen.

Tony Cooreman en Jan Cuyckens, beiden een tijdje voorzitter, bedachten ons met wijze raadgevingen voor de toekomst. Hugo Van Dienderen, dé stichter en de eerste voorzitter van AGS, werd natuurlijk niet vergeten.

En toen kwam hij op zijn beurt met een geschenk van Groen!Plus nationaal voor AGS: een vlag ontworpen door onze nationale Groen!Plus web-master, Muguette De Ronne.

Mieke Vogels sloot het geheel af met een bemoedigende feestrede, waarin zij het bestaan van een senioren groep binnen de partij sterk verdedigde.

Tweemaal werd het 'spreekgedeelte' onderbroken door een prachtig muzikaal intermezzo: het 'Grietjes-trio', bestaande uit Helena Schoeters, Laura Gils en Elly Aerden. Zij zongen op schitterende wijze driestemmige liederen.

Vervolgens werd het aperitief genomen in de Chapo, waar tevens een fototentoonstelling met werk van Walter Decoene en Hugo Van Dienderen, werd geopend door Bart Staes en de voorzitter van de AGS.

Terug in de Rubens wachtte een Bourgondische maaltijd. Een aantal werkmieren bleef achter voor de opkuis en de rest van het gezelschap volgde gids Freddy van Antwerpen Anders naar de wijk Zurenborg.

Wandeling: van Baron tot Keizer

Zo'n 150 jaar geleden kreeg Antwerpen een bevolkingsinvasie. Ongeschoolde arbeiders vestigden zich ten noorden van het Centrum in de wijk Stuivenberg. De adellijke families Cogels en Osy kochten gronden in Berchem, vlak tegen Antwerpen, die ze gebruikten voor woningbouw en ook een beetje voor industrie. Kapitaalkrachtige burgers bouwden mooie, grote herenhuizen en tegen het eind van de 19de eeuw werd er gebouwd in de prachtige Art Nouveau-stijl met planten en bloemenmotieven en hier en daar met een exotisch accent. Alles moest in deze katholieke wijk mooier dan in het liberale Antwerpen!

Er kwamen zelfs 2 tramsystemen: de liberale van de stad (en dus minder goed) en de katholieke van Berchem (nu is alles De Lijn!).

Begin jaren 1960 was er een enorme stadsvlucht, o.a. door de Ring van Antwerpen. Er werd minder zorg aan woningen besteed en er kwamen veel arbeidersmigranten. De luxewijk Cogels Osy leed het minst onder deze algemene malaise.

Maar reeds in 1968 keerde het tij. Gegoede alternatievelingen kwamen zich vestigen in de wijk en besteedden veel geld aan renovatie. Het dient gezegd dat ze hierbij veel premies van de overheid kregen! Het betrof hier wel mondige burgers die op hun inspraakrechten stonden. Zo wisten ze de bouw van een 'Amelinckxblok' te verhinderen, want dat zou de doodsteek voor de wijk betekend hebben.

Onze Fons Mees liep opeens een apotheek binnen en kwam buiten met een uitvergroete, jongere versie van zichzelf. Zijn neef-apotheker was een pionier geweest in deze strijd, zoals Fons dat nog steeds is voor Doel. Deze jonge 'Mees' draagt de titel van 'keizer'. Wel niet voor zijn inzet voor zijn Berchemse wijk, wel voor zijn prestaties bij het ganzenrijden in Berendrecht, dat andere polderdorp dat wel gered is door de inzet van de 'Meesen' en andere Groenen.

FRANS COENEN - ELKA JORIS

OUDERENPARLEMENT

DE VLAAMSE OUDERENRAAD ORGANISEERDE OP 26 APRIL J.L. HET OUDERENPARLEMENT. RUIM 600 AANWEZIGEN VULDEN DE ANTWERPSE KONINGIN ELISABETHZAAL. ALLES WAS OPVALLEND GEORDEND EN DE GANSE DAG VERLIEP IN EEN POSITIEVE SFEER. HET CENTRALE THEMA 'AAN DE SLAG OF AAN DE KANT?' WAS ONDERVERDEELD OVER VIER THEMAGROEPEN.

Deze thema's waren in de diverse lidverenigingen, ook bij Groen! Plus, degelijk voorbereid en de organisatoren zorgden ervoor dat de aanwezige specialisten vooraf toelichting gaven en de 600 aanwezigen kregen de kans om hierop in te pikken. Een improviserend trio theatermensen zorgde voor een vrolijke noot.

INSPRAAK

Een eerste werkgroep boog zich over inspraak. In de representatieve democratie zijn de 60 plussers sterk ondervertegenwoordigd: ze vormen 28% van de kiezers, maar hebben bij de federale verkiezingen slechts 3,5% van de mandaten verworven. Voor de gemeenteraden in de steden bedroeg dit 9%. Ook jongeren en vrouwen zijn ondervertegenwoordigd. Een meerderheid was voorstander van een gewaarborgd minimum aantal verkozen senioren.

Voor de adviesraden was men van mening dat die vaak niet ernstig genomen worden en dat de ouderen zelf er te weinig voor doen.

ZORG

Voor de kinderopvang beneden 3 jaar is de tendens dat dit meer en meer in eerste instantie professioneel gebeurt en dat in tweede instantie grootouders inspringen. (vakantie, ziekte...) Iedereen juichte dit toe. Wanneer we stelden dat het belangrijk is geld te besteden aan de kwaliteit van opvang voor de kinderen die er zijn, boven nog meer geboortepremies en kindergeld voor kinderen die nog moeten geboren worden, want dit leidt tot een onleefbare overbevolking, was er duidelijk controverse bij de aanwezigen in deze werkgroep. De spreekster van Kind en Gezin zegde wel dat haar organisatie kwaliteit boven kwantiteit stelt.

Bij mantelzorg werd gewaarschuwd voor onduidelijke familiale afspraken, wat vaak leidt tot familieruzies.

ARBEID

Om ons sociaal systeem intact te houden, moeten we gemiddeld meer gaan werken dan 37,5 jaar. Hiervoor moet de bovengrens van 65 jaar niet

worden verhoogd, maar moet 'stoppen voor 60/65' afgeremd worden. Bij bedrijfsinkrimpingen worden de ouderen het eerst afgedankt. Hun competentie telt te weinig mee en bedrijfsleiders vinden ze té duur. Er werd gepleit voor hogere lonen voor jongeren en minder hoge voor ouderen. Dat wordt wel een werk van zeer lange adem voor het effect zal hebben.

Er werd ook opgemerkt dat iedereen verplichten langer te werken een groot sociaal verlies kan betekenen door de instorting van het vrijwilligerswerk.

CONSUMENT

Als ouderen zijn we belangrijke consumenten in de economie. We gebruiken evenwel onze economische macht te weinig.

Allerlei toestellen zijn te ingewikkeld, vooral voor ouderen. De hospitalisatieverzekering rijst de pan uit. Waarom kan dat niet in de gewone ziekteverzekering zitten? Samenwerken onder verschillende ouderenverenigingen kan soelaas brengen. Maar die zijn vaak zelf leverancier van producten, dus rechter en partij.

Met een pensioen lager dan 1000 € per maand valt er niet veel te consumeren. Het voorstel van Tony Cooreman om de hoogste pensioenen op lange termijn af te toppen en zo meer gelijkheid te creëren genoot veel bijval.

Een receptie en een bezoek aan de Zoo sloot deze mooie dag af!

FRANS COENEN

Op bezoek bij een groene heemkundige

ZEGT DE NAAM OEVEL JE IETS? NEE? DAN MOET JE ER EENS DRINGEND NAAR OP ZOEK. HET DORP, EEN DEELGEMEENTE VAN WESTERLO, OOGT KLEIN. HET HEEFT EEN FRAAIE KERN : DE DORPSKERK STAAT VRIJ OP HET DORPSPLEIN EN IS MOOI OMRINGD DOOR RUSTIGE GEVELS. DÉ VERRASSING LIGT WAT VERSCHOLEN ACHTERAAN. IN DE VROEGERE PASTORIE (1768), LATER DIENSTDOEND GEMEENTEHUIS, HUIST HET MUSEUM VAN DE HEEMKUNDIGE KRING ANSFRIED.

Groen!Pluslid Remi Heylen, drijvende kracht achter een stukje Kempische geschiedenis, ontvangt ons van achter een toog met porseleinen tapkranen. We zijn al even

onderweg, dus smaakt een boterhammetje bij een geurige kop koffie.

Remi dompelt ons al meteen onder in de plaatselijke geschiedenis. De heroïsche daden en het politieke bochtenwerk van de familie de Merode, eeuwenlang heersers in de streek, met nationale en internationale vertakkingen. Onze gids lijkt gefascineerd door een van hen: Xavier de Merode die rond 1860 in Italië meestreed met de pauselijke Zoeaven en het zelfs tot minister van Oorlog schopte! Tijdens onze rondgang maken we kennis met o.a. een wolfijzer en een schietgeweer. Nooit gedacht dat die echt hadden bestaan. Wie herinnert zich aan de rand van een bos niet het dreigende bordje: 'Verboden toegang, wolfijzers en schietgeweren'?

De voorwerpen die Remi ons toont onthullen de vindingsrijkheid van de Kempenaars, die het generatieslang niet erg breed hadden. Soms maken die voorwerpen ons ook duidelijk hoe (onbewust) milieuvriendelijk onze voorouders ook leefden. Met andere woorden, achteraf kunnen we nog heel wat van hen leren.

Het Heemmuseum telt een zestal kamers, waaronder een klaslokaal en een winkeltje.

Je kan er uren in rondneuzen. Wat een geschiedkundige rijkdom is hier samengebracht!

We bezoeken ook de bibliotheek, met tal van geschiedkundige werken en honderden boeken die uitnodigen tot lokaal stamboomonderzoek.

Remi is één van een twintigtal medewerkers die studiewerk verrichten of het museum openhouden.

Wekelijks organiseert de kring een genealogische opzoekavond.

Op zolder ligt nog immens veel materiaal op selectie en een plaatsje te wachten. En in de vroegere pastorietaan staan onder een galerij talloze landbouwwerktuigen uitgestald. Wat moesten boeren en boerinnen toch hard werken, vroeger!

We ronden ons bezoek af met de overhandiging van 'Zilvergroen', het rollenboek van Groen!Plus, waaraan Remi als geïnterviewde heeft meegewerkt. Een frisse tripel van

Westmalle maakt de tongen los. Onze gastheer zet nog een boompje op over 'kemp' (hennep), die vroeger zo veelvuldig als basismateriaal werd gebruikt en eigenlijk een comeback verdient. Herhaaldelijk wijst hij erop dat terugkijken in de geschiedenis ons naar een duurzame toekomst kan leiden.

ELKA JORIS

Het Heemmuseum van Oevel (Westerlo) is elke zondag (van april tot september) open van 14 tot 17u. Voor groepen, het ganse jaar, na afspraak met Remi Heylen, 014/26 47 70, of info@heemkringansfried.be. Individuele toegang is gratis. Gegidste groepsbezoeken tot 25 personen kosten 40 euro.

HOND EN DEMENTIE: EEN GETUIGENIS

In een rusthuis waar ook demente personen verblijven was er een oude man, Piet, die met niemand contact wou hebben. Hij bleef de ganse tijd op zijn kamer. Op een winterdag hebben ze hem zonder jas en schoenen in een gracht gevonden langs de autosnelweg niet ver van het rusthuis.

De directie van het rusthuis heeft dan besloten om Piet te laten deelnemen aan een proefproject waarbij getracht werd om demente personen uit hun isolement te halen door ze kennis te laten maken met een hond.

In het begin liet men Piet vertrouwd geraken met de hond Flor door hem elke

week de hond een tijdje te laten beknuffelen. Na verloop van tijd ging men, in de omgeving van het RVT, een wandeling maken onder begeleiding van een personeelslid.

Tijdens de weekends kreeg Piet regelmatig bezoek van een familielid en deze vroeg hem dan 'wat heb jij gisteren gedaan Piet? En hoe is de naam van die hond?'. Maar de verwarde man kon niets vertellen over gisteren maar wist wel te vertellen dat Flor op bezoek was geweest en de volgende week vrijdag terugkwam en dat hij uitkeek naar het bezoek van zijn vriend Flor. Wat later kreeg Piet zelfs de toelating van zijn begeleider om

zelfstandig met Flor korte wandelingen te maken maar hij moest wel eerst zijn jas en wandelschoenen aantrekken.

Deze therapie heeft maar een paar maanden in beslag genomen en het resultaat mag er wezen: Piet gaat nu zelfs regelmatig alleen wandelen in de buurt, want hij is door de hond Flor meer zelfstandig geworden. Zodanig dat hij af en toe een babbel met een wandelende voorbijganger durft aan te gaan. Iets dat voordien taboe was voor Piet.

GERRY GULDENTOPS EN CHRIST'L.

CURSIEFJE

Vrouwentribune Vrouwen van nu

Vandaag-zo stelt het Duits vrouwenblad Brigitta-willen jonge vrouwen ALLES in het leven. Zij willen alles, zowel op familiaal, professioneel als op relationeel vlak. Dan nog zullen er vroeg of laat bepaalde keuzes nodig zijn.

Nu heel wat jonge vrouwen hogere studies doen, zich geroepen voelen tot een of ander engagement, met Erasmus naar verre landen gaan, kan de overgang naar huisje-boompje-kindje haperend verlopen.

Tine Reymer(35), actrice, moeder van twee peuters, klaagt alvast: "Ik kan geen genoeg nemen met alleen maar moeder zijn; ik heb ook de drang iets te creëren. Dat maakt dat ik op alle gebieden faal."

Alles willen blijft een utopie. Moederschap en carrière schijnen haaks op elkaar te staan!

Bestaat er wel een maatpak voor elk van ons?

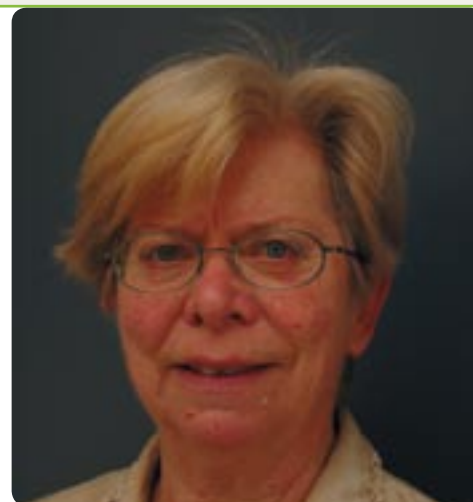
In de kinderjaren zijn er nochtans signalen van wie of wat je niet of wel bent; je speelde niet met poppen maar las je verrot. Je wou ook al heel jong iets doen met bloemschikken, enz. enz...

Anno 2010 is de druk van onder de kerktoeren in de Westerse wereld weggevallen. Wat belet vrouwen nog om zelfstandig en vrij keuzes te maken? Vergis je niet: net als voorheen zijn wij onderhevig aan trends.

"Hoezo, wil jij geen kind?". Het moederschap was nog nooit zo populair, zo gepromoot. Zowat iedere vrouw hoort de biologische klok tikken: topatletes, schoonheidskoninginnen, politica's pronken met hun buikje en voorzien hun wenskind van bizarre dubbelnamen. Het vergt vandaag enige moed van carrièrevrouwen om te bekennen dat zij willen "kindervrij" blijven.

In de nasleep van mei '68 kozen sommige vrouwen bewust voor kinderloosheid of adopteerden een kansloos kind. Er werd in feministische kringen fel nagedacht over het gewenste kind. De explosieve wereldbevolking was meer dan vandaag, nu we nog met zoveel meer zijn, een hot item.

Natuurlijk is er niets mis met een kindervens! Alleen stelt het moederschap vandaag hogere eisen dan pakweg 50 jaar geleden. De spiegel van de perfectie word je door damesbla-

den voorgehouden. De consumptie-maatschappij heeft ons in haar greep. En dan willen wij ook nog creëren. Je schone geld verdienen met iets waar je goed in bent, onder de mensen komen... Ook daar is niets mis mee!

Er is zeker niets mis mee om een waaier van keuzes te hebben, maar er bestaat wel degelijk zoiets als de druk van de samenleving om te doen wat iedereen doet. En het gaat er vaak heel subtiel aan toe. Schuldgevoelens krijg je er gratis bij. Misschien moeten wij, vrouwen, de kunde ontwikkelen om vrij te kiezen en de verantwoordelijkheid voor die keuze te dragen. In veel streken van de wereld wordt die mogelijkheid aan vrouwen nog steeds ontzegd.

LENA BURM

Voor een veelzijdige identiteit én een uitgestoken hand. een groene visie op samenleven met anderen en met de natuur.

BERT WEYTS, VORMINGSVERANTWOORDELIJKE BIJ GROEN! PLUS IS NIET ENKEL EEN GEDREVEN GROENPLUSSER, HIJ HOUDT ERVAN OM FILOSOFISCH UIT DE HOEK TE KOMEN. ONDERSTAAND ARTIKEL IS DAAR EEN ILLUSTRATIE VAN.

Je hoort het vaak zeggen: 'ik wil mezelf zijn' of 'gelukkig ben ik mezelf gebleven', maar wat betekent dat? Wanneer ben ik mezelf en wanneer niet?

Het is van het grootste belang hoe je jezelf omschrijft, want dat bepaalt ook hoe je naar je medemens en naar de wereld kijkt. Iemand die ervoor kiest en erin slaagt om op een positieve manier met andere mensen om te gaan is meestal een gelukkig mens. Beseffen dat je met de anderen verbonden bent en dat als positief ervaren, dat is de basis om als mens te groeien.

Je voelt je erkend als individu, je identiteit wordt gerespecteerd, als iemand anders je erkent zowel in je 'gelijk' zijn als in je 'anders' zijn. Je identiteit wijzigt ook naargelang je omgeving. Je bent een jeugdvriend, een vader, een Vlaming, een jogger, een coach, een vreemdeling, een wereldburger enz... afhankelijk van het moment.

Zowel de medemens als de situatie kunnen verschillen. Jouw identiteit is dus veelzijdig, ze evolueert voortdurend. Je identiteit is nooit af. Niet enkel jij bepaalt wie je bent, de anderen bepalen dat mee. Je potentiële capaciteiten en beperkingen vormen als het ware de statische kant van je identiteit. Zij komen tot uiting in relatie met je omgeving of met je medemens. In die zin behoren eigenschappen eerder tot een relatie dan tot een individu.

Je identiteit krijgt ook gestalte door wat je niet doet, door wat je niet bent. Het besef een keuze te hebben om je

wel of niet te identificeren met individuen of groepen voorkomt het verlies van identiteit. Die keuze heeft meestal te maken met een vorm van zingeving, die je leven betekenis geeft.

De rol van de politiek: maximale kansen scheppen voor iedereen om deel te nemen aan het maatschappelijk gebeuren.

Het is de opdracht van onze politiek om de mensen maximaal te stimuleren om op een positieve manier en verdraagzaam met elkaar om te gaan. Zij moeten hen trachten te overtuigen dat de anderen een rijkdom zijn en geen bedreiging. Dit wil niet zeggen dat anderen nooit een bedreiging kunnen vormen maar laat dat eerder uitzonderingen zijn die de regel bevestigen.

Positieve bindingen van mensen uit verschillende culturen kunnen tot nieuwe rijkdom leiden. Het fruitbier dat voorkomt in het Brusselse is daar een goed voorbeeld van. Bij ons wordt bier gebrouwen, in het zuiden wordt wijn verbouwd. De Kriek is een combinatie van die twee manieren van produceren.

Voor nieuwkomers die onze taal nog niet spreken, is Nederlands leren heel belangrijk. Op die manier maken ze immers duidelijk dat ze met ons willen communiceren.

Om elkaar te begrijpen hebben we taal nodig als gemeenschappelijk communicatiemiddel. Dit is een basisvoorwaarde voor mogelijke interac-

tie. Dit staat los van het verwerven van cultuur.

Toch mag taal geen doel op zich worden. Het blijft een middel om mekaar te begrijpen. In welke taal we mekaar begrijpen is eigenlijk bijzaak. Taal is een belangrijk bindmiddel, maar hoeft geen strijdmiddel te worden.

Vlamingen kunnen openstaan voor culturele diversiteit door verschillen in cultuur niet te zien als negatie van de eigen cultuur maar door andere culturen te zien als andere vormen om het leven gestalte te geven.

Als het verder op een prettige manier samenleven bedreigd wordt door culturele uitingen die voor ons onaanvaardbaar zijn moeten we dat naar voor kunnen brengen. Een verbod of een strikte regelgeving hoeft voor de nieuwkomer niet altijd een negatieve bijklank te hebben. De nieuwkomer zal er maar in slagen de noodzakelijke verandering in zijn cultuurgebonden patroon door te voeren als de intentie van onze kant uit, om verder op een plezierige manier te kunnen samenleven, sterker overkomt dan het verbod om op een bepaald gebied nog langer af te wijken. Wij van onze kant kunnen laten zien dat we de inspanningen van de nieuwkomer naar waarde schatten en hem de tijd en de ruimte geven om tot die verandering te komen.

Als we over tolerantie spreken, botsten we altijd op de moeilijke vraag: waar ligt de grens?

Tolerantie en verdraagzaamheid ein-

digen waar onaanvaardbaarheid begint.

We moeten beseffen dat beide partijen worstelen met een tolerantiegrens, dat beide partijen een manier zoeken om hun veelzijdige identiteit te blijven beleven met als doel een gezamenlijk dagelijks leven te creëren. Het komt er op neer dat mensen uit verschillende culturen de inspanning doen om zich af te stemmen op mekaar, dat nieuwkomers zich inpassen in het dagelijkse leven van hier. Belangrijk is ook om de spanning of de moeilijkheid, die zich stelt bij deze grensonderhandelingen niet te zien als bewijzen van de onwilligheid van de overkant maar als normale verschijnselen die horen bij een soms koortsachtig zoeken naar consensus.

Groene politiek: de maatschappij zo organiseren dat cultuur en natuur mekaar verrijken en dat de verschillende culturen gestimuleerd worden om positieve verbindingen met mekaar aan te gaan.

Groene politiek betekent voor mij dat mensen de kans krijgen om op een positieve en verdraagzame manier samen te leven. Dit is maar mogelijk als ze de veelzijdige identiteit van

zichzelf en van anderen beseffen en aanvaarden. Je zou kunnen zeggen dat bij mensen die uit verschillende windstreken komen de veelzijdige identiteit de binnenkant is van de multiculturele buitenkant. Dit samenleven is bovendien steeds gekaderd binnen de draagkracht van onze aarde. Samen met alle inwoners van een bepaalde streek een groene droom realiseren door bijvoorbeeld minder CO₂ uit te stoten of door een grotere olieafhankelijkheid na te streven stimuleert de lokale veerkracht. Groene politiek moet zo'n proces ondersteunen.

Groene politiek betekent voor mij ook dat de nefaste gevolgen van negatieve bindingen krachtdadig worden voorkomen of bestreden. Het aanvaarden van de veelzijdige identiteit betekent dat identiteit als vorm van uitsluiting verleden tijd is.

Voor ecologen is het relationele de essentie. Het samen gemeenschap vormen in harmonie met de natuur primeert. De kwaliteit van onze relatie met de aarde, met de medemens en met al wat leeft is van doorslaggevend belang.

Hoe komen we tot een consensus, zodat we samen tot een verbetering van onze samenleving komen? Dat

is de cruciale vraag. Het is dus niet alleen een kwestie van 'voor je rechten opkomen'. Het is veel meer dan dat. Als ik mijn mannelijke Waalse vrienden met een kus begroet, als ik mijn Nepalese buurvrouw met gevouwen handen en een lichte buiging een goede morgen wens, als ik thee drink met Marokkaanse medeburgers dan maak ik integratie wederzijds. Ik druk uit dat 'mekaar ontmoeten en samen verder gaan' veel belangrijker is dan enkel nagevolgd worden in mijn Vlaamse manieren van doen. Mijn openheid naar hen toe is een blijk van erkenning en vertrouwen waardoor verdere communicatie en integratie van hun kant uit mogelijk wordt.

Biodiversiteit en culturele diversiteit hebben gemeen dat de verschillen bron zijn voor dynamiek en vernieuwing. Net zoals biodiversiteit is culturele diversiteit een rijkdom, die niet mag verloren gaan. Deze rijkdom bevat de bouwstenen van het menselijk samenleven dat zelf een onderdeel vormt van het leven op aarde.

De zorg en het openstaan voor culturele diversiteit en voor veelzijdige identiteit behoren in die zin ook tot het ecologisch verhaal net zoals de zorg voor ecosystemen.

VERKIEZINGEN ■ VERKIEZINGEN ■ VERKIEZINGEN

De federale verkiezingen moeten deze keer snel plaats vinden, vandaar dat de Groen!kandidaten op de kieslijsten, bij het ter perse gaan van Zilverblad, nog niet volledig gekend waren. Ook een aantal van onze Groen!Plus leden staan op de lijsten voor Kamer en Senaat. Hieronder enkele namen die ons bekend zijn.

Hugo Van Dienderen, voorzitter van Groen! Plus nationaal staat op de vierde plaats bij de Senaat. Ook Magda Aelvoet, onze ex-minister staat op de lijst.

Hebben zich ook kandidaat gesteld: Elka Joris, Cecile Sillis, Mieke Matthijs en Ivo Thys.

Aan alle groen!plus kandidaten een welgemeend: 'Veel succes!'

Mieke Matthijs

Magda Aelvoet

Hugo van Dienderen

Elka Joris

Cecile Sillis

Ivo Thys

GSM VOOR OUDEREN

EEN GSM BIJ JE HEBBEN IS ERG PRAKTISCH EN INGEVAL VAN EEN NOODSITUATIE KAN HET LEVENSDREDDEND ZIJN. MAAR VEEL OUDEREN VERKIEZEN EEN EENVOUDIGE BEDIENING EN VEEL GSM'S ZIJN OVERDADIG VOORZIEN VAN ALLERLEI KNOPPEN, DIE OOK NOG DIKWILS TÉ KLEINE CIJFERS EN LETTERS BEVATTEN. GELUKKIG ZIJN ER OOK ANDERE, GEMAKKELIJKE TE BEDIENEN GSM'S. HIERONDER TWEE VOORBEELDEN VAN MERKEN. MAAR OOK IN DE ZORGWINKELS VIND JE GESCHIKTE TOESTELLEN.

Emporia

Deze gsm is heel geschikt voor ouderen. Hij bevat eenvoudige functies, is goed hanteerbaar en heeft een groot display, zodat de letters goed leesbaar zijn. Als de telefoon rinkelt, gaan de tonen steeds luider en luider en begint hij te trillen. Je kan ermee ook handvrij bellen. Deze gsm is verkrijgbaar in elke winkel van Proximus en kost momenteel €99.

Meer informatie over de GSM-toestellen vind je alvast op www.emporia.at

Telefoon bij Topcom Europe: Axiss 830

Deze gsm kan je inpluggen in een stopcontact en er is ook een hanger bij. Hij bevat een noodfunctie. Zo hang je niet meer af van een centrale. Deze telefoon kost momenteel €90 in de winkel.

De telefoon heeft grotere toetsen dan normaal en een luidere, duidelijk hoorbare beltoon, waarvan het volume gemakkelijk te regelen is.

Is er onverhoeds een noodgeval, dan kan je op de noodknop van het speciale draadloze apparaatje drukken. Daardoor wordt met een simpele druk op de knop een voorgeprogrammeerd noodnummer gebeld en schakelt de telefoon over op luidsprekerfunctie. Hierdoor kan je telefoneren zonder de hoorn van de telefoon af te halen.

Je draagt dit handige, kleine hulpstuk om je nek, of je bewaart het in je zak, zodat het altijd binnen handbereik is. Dit draadloze apparaatje werkt tot op 100m afstand.

Meer info op www.adgezondheidshop.nl/product/24515/top-com-axiss-830-telefoon

VERANDEREN VAN ENERGIELEVERANCIER, EENVOUDIGER DAN JE DENKT.

Laatst nog op TV gehoord: 'Vlamingen betalen met z'n allen 15% teveel aan energie'.

'Ben jij daar ook bij?'

'Mnn....ja'

'En hoe komt dat?'

'Ha, ik ben al gans mijn leven bij Electrabel en ik zie een beetje op tegen de administratieve rompslomp om te veranderen.' Kijk, zo dacht ik er in het verleden ook over, maar ik heb de knoop doorgemaakt. Ik heb het een beetje voorzichtig aangepakt: eerst de elektriciteit en pas als dat in orde was het aardgas. Maar je kan evengoed beiden tegelijk doen.

Hoe ga je tewerk?

Bij www.vreg.be kan je relatief gemakkelijk jouw eigen verbruik intoetsen. Je komt dan terecht bij een vergelijkende tabel om de voordeligste leverancier op te sporen. Binnen Groen!Plus hebben een paar mensen de oefening al gemaakt. Ze zijn tot het besluit gekomen dat voor de elektriciteit Ecopower en voor het aardgas Lampiris de voordeligste zijn.

Als je ons voorbeeld wil volgen, pak je het zo aan:

Elektriciteit bij Ecopower:

Zend een mailtje naar info@ecopower.be en vraag om over te stappen van Electrabel naar Ecopower. Vanaf dat moment doen zij alles: opzeggen van het oude contract, regelen van het nieuwe, enz.

Bij Ecopower moet je wel een aandeel van 250€ kopen. (Dat wordt je ook gevraagd.) Dit aandeel bracht tot nu toe steeds

6% op. Er is ook een wachttijd van ongeveer 6 maanden. Als je geen computer hebt, kan je schrijven naar Ecopower, Statiestraat 164, 2600 Berchem.

Aardgas bij Lampiris:

Zelfde werkwijze als hierboven.

Per mail naar inschrijving@lampiris.be

Per briefwisseling naar:

Lampiris, Molenstraat 12, 3500 Hasselt.

Let wel! Lampiris lijkt administratief nog niet helemaal ingereken. Je contacteert hen best via mail. En je geeft beter geen permanente betalingsopdracht.

Onnodig te zeggen dat beide firma's 100% groene energie leveren. Je kan altijd eens kijken op de websites: www.lampiris.be en www.ecopower.be.

Heb je nog specifieke vragen waar ik kan bij helpen, spreek me aan! r.cansse@telenet.be of telefoon 0474/27.68.27.

Succes!

REMI CANSSE

colofon

Zilverblad is een uitgave van GROEN!PLUS. Verschijnt 4x per jaar in maart, juni, september, december. Gedrukt op cyclusPrint, papier van 100% gerecycleerde vezels.

v. u. : Hugo Van Dienderen, Wapenstraat 2 bus 2, 2000 Antwerpen

EINDREDACTIE : Violette Vansteelandt - WERKTEN MEE AAN DIT NUMMER : Hugo van Dienderen, Walter Decoene, Violette Vansteelandt, Frans Coenen, Lena Burm, Elka Joris, Remi Cansse, Remi Heylen, Gerry Guldentops en Bert Weyts

REDACTIERAAD : Hugo van Dienderen, Walter Decoene, Violette Vansteelandt, Frans Coenen
FOTO'S : Ghilain Keytsman, Mia Goelen, Walter Decoene - LAY-OUT : CitroenCitroen - DRUKKERIJ : druk in de weer

www.groen-plus.be